

Լեռնիդ Ենգիբարյան

Դու, ես ու իմ տխրությունը

Սրճարանը դատարկվում է: Շարժվում են աթոռները, շխշխկում է սպասքը
խոհանոցում:

Մնում ենք միայն դու, ես ու իմ տխրությունը:

Ներիք, գիտեմ, որ ուզում էիր երկուսով լինենք այսօր, բայց ինձ հետ է իմ
տխրությունը . . .

Ըհը՛, դու արդեն գայրանում ես, զանգել ես ուզում: Հասկանում եմ: Շտապ է:
Սրճարանը դատարկվում է: Շարժվում են աթոռները, շխշխկում է սպասքը
խոհանոցում:

Մնում ենք երկուսով, ես ու դու, իմ տխրություն:

թ .՝ Ս . Պետրոսյան